کافه کتاب

کتابخانه نیمه‌شب

یک کتابخانه‌بی‌نهایت زندگی
نویسنده : مت هیگ
مترجم: محمدصالح نورانی‌زاده

نقد و بررسی کتاب کتابخانه نیمه شب از انتشارات کوله پشتی قهرمان این کتاب زن جوانی به نام نورا سید است که از انتخاب های خود در زندگی ناراضی است. در طول شب او سعی می کند خود را بکشد، اما در نهایت به کتابخانه ای می رسد که توسط کتابدار مدرسه اش، خانم الم اداره می شود. کتابخانه بین زندگی و مرگ با میلیون ها کتاب پر از داستان های زندگی او قرار دارد، در صورتی که او تصمیمات متفاوتی گرفته بود.

کتابخانه نیمه شب یک رمان فانتزی نوشته مت هیگ است که شما را با قوه تخیل تان به زندگی های دیگر می برد. نویسنده این رمان را با فکر به این نوشته که انسان ها همیشه در حسرت تصمیم هایی که نگرفته اند و استعدادهایی که پرورش نداده اند هستند ولی اگر می شد زندگی دیگری را تجربه کرد و آن را مثل یک کتاب از قفسه کتابخانه برداشت، اوضاع چقدر فرق می کرد؟ آیا زندگی های دیگری که می توانستید داشته باشید، بهتر از زندگی فعلی تان خواهد بود؟

کتابخانه نیمه‌شب، سرکشی به زندگی‌های دیگر

شاید برایتان سوال پیش آمده که کتابخانه نیمه شب درباره چه موضوعی است؟ کتابخانه نیمه شب (The Midnight Library) درباره زندگی دختری به نام نورا است که زندگی خود را غرق در بدبختی و بدبیاری می بیند. نورا در تصمیمی که گرفته اشتباه بوده و در زندگی خود احساس ناکامی می کند. او تصمیم می گیرد به زندگی خود پایان دهد. اما اتفاقی می افتد و او ناگاه خودش را در یک کتابخانه می بیند. هر کتاب یک زندگی دیگر است که نورا می تواند داشته باشد. او حالا فرصت آن را دارد که زندگی اش را تغییر دهد و تصمیمات اشتباهی که گرفته را جبران کند. اما آیا زندگی های دیگری که نورا می تواند داشته باشد، بهتر از زندگی فعلی اش است؟ این کتابخانه قوانین سفت وسختی هم دارد و نورا باید به آن ها پای بند باشد؛ وگرنه عواقب سختی منتظرش خواهد بود.

خلاصه کتاب کتابخانه نیمه‌شب

بین مرگ و زندگی یک کتابخانه است. وقتی نورا سید خود را در کتابخانه نیمه شب می یابد، فرصتی برای اصلاح اوضاع پیدا می کند. تاکنون زندگی او پر از بدبختی و پشیمانی بوده است. او احساس می کند همه از جمله خودش را نامید کرده است. اما همچنین از شرف تغییر است.

کتاب های موجود در کتابخانه نیمه شب نورا را قادر می سازد تا طوری زندگی کند که گویی در گذشته کارها را به گونه‌ای متفاوت انجام داده است. با کمک یک دوست قدیمی، او اکنون می تواند هر یک از پیشمانی های قبلی اش را خنثی کند. اما همچنین همیشه آنطور نیست که او تصور می کرد. خیلی زودتر از آنچه به نظر می رسد، انتخاب های او، خودش و کتابخانه او در معرض خطری جدی قرار می دهد؛ و قبل از اینکه زمان تمام شود؛ او باید به این سوال نهایی پاسخ دهد: بهترین راه برای زندگی چیست؟

داستان کتابخانه نیمه‌شب (The Midnight Library) از جایی آغاز می شود که نورا سید تصمیم به خودکشی می گیرد. تصویر آغازین این کتاب از نورا، تصویری است که او به عنوان یک دختر نوزده ساله در کتابخانه کوچک مدرسه هیزل لدین در شهر بدفورد نشسته و به صفحه شطرنج رویرو ویش زاگ نامه می کند. خیلی عجیب است اما با همین سن کوچاش نورا سرشار از حسرت ها و کارهای نیمه‌تمام است و کوله شناگری حرفه‌ای بوده، شنا را کرده، از گروه موسیقی برادرش انصراف داده، پخچال شناسی را که از مهم‌ترین علاقه‌ش بوده را کنار گذاشته. ادامه تحصیل اش را ول کرده و حتی فلسفه را که روزی عاشقانه می پرستیده کنار گذاشته است.

نورا در آستانه ازدواجش با دن با یک مصیبت بزرگ دیگر هم روبرو می شود و مادرش را از دست می دهد. همین موضوع باعث می شود درست در آستانه مراسم عروسی آن را هم رها کند. او دوران بسیار سخت را می گذراند و به جز ناامیدی و شکست احساس دیگری ندارد، او تصمیم گرفته زنجیره این قدرگی و حسرت ها را با تمام کردن زندگی اش بشکند و در همین جاست که داستان کتابخانه نیمه‌شب آغاز می شود. کتابخانه نیمه شب به موضوعات سنگینی مانند قدرگی و خودکشی می پردازد، اما این کار را با پیامی از امید و عشق انجام می دهد.

این اثر یکی از پرفروش ترین آثار نیویورک تایمز است و توانسته جایزه گودریدز ۲۰۲۰ از نگاه مخاطبان را از آن خود کند. نسخه حاضر توسط «محمدصالح نورانی‌زاده» به فارسی برگردانده شده و انتشارات کتاب کوله‌پشتی آن را در سال ۱۴۰۰ منتشر کرده است.

والشنگتن پست درباره آن گفته: «کتابی خواندنی که روحیه‌تان را عوض می کند!» و نیویورک تایمز نوشته: «رمانی بی نهایت جذاب. در دنیای آشفته امروزی این همان کتابی است که به آن نیاز داریم.»

درباره مت هیگ، نویسنده کتاب

مت هیگ (Matt Haig)، به‌عنوان یکی از بهترین نویسندگان و روزنامه‌نگاران انگلیسی شناخته می‌شود که بعد از نوشتن کتابخانه نیمه شب، به شهرت جهانی رسید و در سال ۱۹۷۵ در شفیلد انگلستان متولد شد و در رشته‌های تاریخ و زبان انگلیسی تحصیل کرد. او در گذشته به افسردگی مبتلا بوده و توانسته به سلامتی از آن دوره عبور کند. مت هیگ تلاش کرده تا بخش‌هایی از تجربه خود درباره قدرگی و ابعاد آن را در رمان خود منعکس و با مخاطبان درباره احساس ملال و افسردگی صحبت کند. این نویسنده پرفروش کتاب‌های موفق دیگری مثل «ابدالآن‌شما‌یی درباره سیارهای نارام»، «آرام باش بی‌اعصاب» و «چگونه زمان را متوقف کنیم» نوشته و منتشر کرده است.

خواندن این کتاب به چه کسانی پیشنهاد می‌شود؟

اگر به مطالعه رمان‌های خارجی علاقه دارید، از خواندن کتابخانه نیمه شب لذت خواهید برد. رکز کتابخانه نیمه شب رمان داستان بوده و یکی از محبوب‌ترین داستان‌ها و رمان‌های انگلیسی است که قدرت تخیل شما را قوی می‌کند و خواندن آن بسیار لذت‌بخش است. شما می‌توانید قدرت تخیل خود را قوی کنید و درباره اهمیت تصمیم‌های بزرگ و کوچکی که در زندگی می‌گیرید بیشتر مطلع شوید.

ترجمه‌های مختلف کتابخانه نیمه‌شب: خرید پیدیو

کتابخانه نیمه شب یکی از کتابهایی است که چندین بار توسط مترجم‌های مختلف، به فارسی برگردانده شده است. از جمله نسخه‌های موفق این کتاب می‌توان به ترجمه «مهسا صبافی» و ترجمه «مهسا قنبری» اشاره کرد. همچنین می‌توانید کتابخانه نیمه شب صوتی را در فیدیبو گوش کنید. این نسخه با ترجمه «محمدصالح نورانی‌زاده» و صدای «فاطمه فراهانی» در دسترس است.

نسخه‌های مختلف این کتاب را می‌توانید از وبسایت یا اپلیکیشن فیدیبو دانلود و مطالعه کنید.

بخش‌هایی از کتابخانه نیمه‌شب

گفت: بین مرگ و زندگی به کتابخونه‌ست. توی اون کتابخونه هم قفسه‌های کتاب تا ابد ادامه دارن. هر کتاب شانس امتحان کردن یکی از زندگی‌هایی رو بهت می‌ده که می‌تونستی تجربه کنی. تا ببینی اگه انتخاب دیگه‌ای کرده بودی، چی می‌شد. اگه شانس این رو داشتی که حسرتهات رو از بین ببری، کاری متفاوت از اونچه کردی، انجام می‌دادی؟»

تنها راه یادگیری، زندگی کردن است. اگر هفتاد این باشد که چیزی باشید که نیستید. همیشه شکست خواهید خورد. هرگز اهمیت بزرگ چیزهای کوچک را نسب نگیرید.

مافقط یاد یک نفر باشیم. همانطور که نورو نوشت، مهم این نیست که به چیزی نگاه می کنید، مهم این است که چه چیزی می بینید.

نخستین جشنواره ادبی "البرز من" برگزار می شود

فراخوان نخستین جشنواره ادبی "البرز من" منتشر شد

به گزارش پیام آشنا، موسسه فرهنگی‌هنری سپهر مهر و ماه با همکاری و حمایت اداره کل فرهنگ ارشاد اسلامی استان البرز، نخستین جشنواره ادبی "البرز من" را در سه بخش با موضوعات و محورهای اجتماعی، آئینی و قصه ها و ادبیات کهن البرز، با اهداف ایجاد بستر مناسب فرهنگی با تولید محتوا در حوزه ادبیات داستانی مرتبط با محورهای مورد نظر دبیرخانه، فرهنگسازی مبتنی بر ظرفیت‌های ارزشمند ادبی، گردآوری خاطرات، تدوین خردفرهنگ و وقایع مرتبط با استان البرز، از جمله در حوزه‌های مذهبی، دفاع مقدس، انقلاب و بویژه فرهنگ مهلر تورم و رشد تولید، در سطح استان البرز برگزار می کند. آثار ارسالی در سه بخش داستان، فیلمنامه، نمایشنامه، مورد داوری قرار خواهند گرفت.

علاقمندان می توانند آثار خود تا را پایان خرداد ماه سالجاری، از طریق رایانامه alborzeman۱۴۰۲@gmail.com و پیام رسان ایتا به شماره ۰۹۱۰۶۸۵۳۴۸۵ ارسال نمایند

شماره های تماس دبیرخانه جهت دریافت مشاوره و اطلاعات بیشتر: ۰۲۶۳۴۴۳۱۴۰۴ و ۰۹۱۰۶۸۵۳۴۸۵ می باشد.

فخری خوروش در گذشت

فخری خوروش بازیگر قدیمی تئاتر، سینما و تلویزیون در سن ۹۴ سالگی از دنیا رفت.

به گزارش پیام آشنا، به گفته پرویز پرستویی، این هنرمند شنبه (۲۰ خردادماه) در لس‌آنجلس از دنیا رفته است.

فخری خوروش متولد ۱۰ خرداد سال ۱۳۰۸ بود و در عرصه بازیگری نقش‌های متفاوتی را بازی کرده بود. او سال‌ها بود که با زندگی در خارج از کشور حضوری در جلو دوربین نداشت و آخرین بازی‌اش در سینما به دهه ۸۰ خورشیدی و فیلم «به بوس کوچولو» برمی‌گردد.

خوروش که در آغاز مدت‌ها در تئاتر در کنار علی نصیریان و عزت‌الله انتظامی به نقش‌آفرینی پرداخته بود، در دوران کاری خود همچنین در بیش از ۴۰ فیلم سینمایی از جمله «مردی از جنس بلور»، «تارا و تب توت فرنگی»، «سوته‌دلان»، «شازده احتجاب»، «آقای هالو» «شطرنج باد» و «صاعقه» و سریال‌هایی همچون «امیرکبیر»، «خانه‌ای در تاریکی»، «روشن‌تر از خاموشی»، «پهلوانان نمی‌میرند»، «کت جادویی» و «امام علی» بازی کرده بود.

«زن در شاهنامه» منتشر شد

«زن در شاهنامه» عنوان کتاب «جلال خالقی مطلق» است که برای نخستین‌بار مریم رضایی آن را از زبان آلمانی به فارسی برگردانده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از روابط عمومی فرهنگستان زبان و ادب فارسی، جلال خالقی مطلق ادیب، زبان‌شناس و ایران‌شناس نامی اشتادر عرصه شاهنامه‌پژوهی است. عمده کارهای پژوهشی او، در زمینه شاهنامه و حماسه‌سرایی در ایران است. دوستداران فرهنگ ایران، خالقی را بزرگ‌ترین شاهنامه‌پژوه تمام ادوار می‌دانند؛ زیرا این اعتقاد وجود دارد که خالقی توانسته یکی از بهترین تصحیح‌های شاهنامه را منتشر کند. او عضو هیئت امنای بنیاد فردوسی است و سال‌ها در دانشگاه هایدلبرگ آلمان تدریس کرده است. خالقی مطلق بیشتر از ۵۰ سال از عمر خود را صرف مطالعه و پژوهش در زمینه شاهنامه کرده است.

کتاب «زن در شاهنامه» رساله دکتری جلال خالقی مطلق است که سال ۱۳۴۹ شمسی در دانشگاه کلن از آن دفاع کرده و یک سال بعد در فرایبورگ آلمان به چاپ رسانده است. در سال ۲۰۱۲م بریگیته نوین اشوئدر در کالیفرنیا این کتاب را به انگلیسی ترجمه و منتشر کرد و سپس دو بار در سال ۱۳۹۵ شمسی و ۱۳۹۸ شمسی از انگلیسی به فارسی ترجمه شد.

نخستین ترجمه فارسی (سال ۱۳۹۵) کلشن‌های بسیاری داشت. از جمله نبود مقدمه مترجم و ذکر نشدن نام و مشخصات اصل آلمانی کتاب، ضبط نادرست اسامی جغرافیایی، اسلطیری و .... ترجمه دیگر (سال ۱۳۹۸) بسیار منسجم‌تر و روان‌تر از ترجمه پیشین بود. مترجم انگیزه اصلی خود را از ترجمه کتاب این گونه بیان کرده است: «از آنجا که این ترجمه نیز مستقیم از متن اصلی آلمانی نبود و بی‌گمان هنگامی که متنی با واسطه به زبانی دیگر ترجمه می‌شود کلشن‌هایی در آن روی می‌دهد، بر آن شدم که این کتاب را از متن اصلی آلمانی به فارسی ترجمه کنم.»

با آنکه حماسه میدان مردان است، زنان در هیچ اثری به زبان فارسی، به استثنای ویس و رامین، نقش فعّال زنان شاهنامه را ندارند و جالب اینکه این نقش فعّال در بخش حماسی این کتاب چشمگیرتر است تا در بخش تاریخی آن! بررسی نقش زن در شاهنامه فردوسی و بازتاب سیمای آن‌ها در آن، موضوعی است که همیشه مورد مناقشه اهل فن و تحقیق بوده و هنوز هم بحث بابه تعبیر دقیق‌تر تلقّیات نادرست درباره آن که به پایان نرسیده است. برخی معتقد به رویکرد زن ستیزانه در شاهنامه هستند و برخی دیگر در پی ردّ این مدّعا.

در بخش پخش کتاب، نویسنده به شرح کوتاهی از سرگذشت نامدارترین زنان شاهنامه پرداخته و آن را با دیگر منابع پیش و پس از اسلام ـ تا آن جا که او می‌شناخته ـ مقایسه کرده و در پایان هر شرح خطوط ویژهٔ شخصیّت آن زن را ترسیم کرده است. از آنجا که شرح سرگذشت همه زنان شاهنامه بدین شیوه، کتابی بس پُرحجم می‌طلبید، لذا از زنان اسطوره‌ای همه ولی از زنان تاریخی تنها بانام‌ترین آن‌ها برگزیده و سپس به دو گروه نژاده و نانژاده تقسیم شده است.

در بخش دوم کتاب، به‌بررسی جایگاه و پایگاه زن در شاهنامه با توجه به منابع پیش و پس از اسلام پرداخته شده است و نقش، اهمیّت و سرنوشت زنان شاهنامه را در دوره‌های مختلف کهن، کودکی، همسری و مادری و نیز در آغوش خانواده و در میان اجتماع بررسی کرده است. از آنجا که شاهنامه کتابی دربارهٔ حقوق خانواده نیست، نویسنده برای پُر کردن خلاء موجود، از منابع دیگر بهره جسته است. از این رو شاهنامه در این بخش از تحقیق بیشتر به عنوان منبعی جانبی به شمار می‌رود. بیشتر منابع اساسی این پژوهش، منابع کهن ایرانی و عربی شناخته‌شده‌اند. منابعی که کمتر شناخته‌شده‌اند، بیشتر به زبان پارسیک (زبان رسمی جنوب غربی ایران) در زمان ساسانیان و بازنویسی‌های پس از آن هستند. در پایان فهرست کوتاه‌نوشت‌ها، نمایه‌ها (کسان و جندآران، جای‌نام‌ها) آمده است. بخش بعدی شرح مختصری از برخی متون و یکی از بخش‌های این کتاب است و در پایان با ذکر منابع فارسی و لاتین کتاب را به پایان برده است.

این کتاب با قیمت ۲۹۰ هزارتومان در انتشارات بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار راهی بازار کتاب شده است.

گفت‌وگو با مسلم علیپور، نوازنده کمانچه و خواننده؛

خواننده‌ها با پلی‌بک در کنسرت چه پیامی می‌دهند؟

یک هنرمند درباره «پلی‌بک در کنسرت‌ها می‌گوید: پلی‌بک کار درستی نیست و نوعی توهین به شعور مخاطب است. افرادی که طی اجرای زنده خود دست به پلی‌بک می‌زنند، این پیام را منتقل می‌کنند که توانایی کافی برای اجرای زنده ندارند

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، مسلم علیپور، نوازنده کمانچه و خواننده - درباره عمل پلی‌بک در کنسرت‌های موسیقی بیان می‌کند: اجرای موسیقی باید یک امر دوطرفه باشد؛ زیرا زمانی که هنرمندان موسیقی کنسرت برگزار می‌کنند، ایجاد ارتباط با مخاطب برایشان از اهمیت بالایی برخوردار است که خود این اتفاق به تمرکز بالایی نیاز دارد.

او ادامه می‌دهد: در مقابل هم مخاطب به تعاملی یک کنسرت می‌نشیند. دوست دارد با آنچه که می‌شنود ارتباط برقرار کند و شاهد یک اجرای زنده باشد؛ زیرا اگر قرار بر پلی‌بک باشد، می‌تواند بدون اینکه پرداخت هزینه کند همان آهنگ را در ماشین بشنود ولی زمانی که پلی‌بک صورت می‌گیرد، این ارتباط دوطرفه صورت نمی‌گیرد و انتظار مخاطبان برآورده نمی‌شود.

این هنرمند عنوان می‌کند که چندین بار از تهیه‌کنندگان کنسرت‌های پاپ شنیده که چون نوازنده حرفه‌ای ندارند، نوازندگان روی استیج دکور هستند و موسیقی که پخش می‌شود پلی‌بک است، ولی با این حال تحلیل امر، موسیقی که این افراد ارائه می‌دهند را حمایت می‌کنند؛ اگرچه که دافعه‌دار حمایت از موسیقی سنتی و نواحی هستند.

علیپور در همین زمینه موارد دیگر که برای خودش پیش آمده را مطرح می‌کند و می‌گوید: بارها قصد برگزاری کنسرت در شهرستان‌ها را داشته‌ایم که برای اخذ مجوز دو هفته معطل شده‌ایم، اگرچه که کنسرت‌های پاپ طی دو روز مجوز برگزاری کنسرت را دریافت می‌کنند. برگزاری کنسرت برای حوزه موسیقی نواحی و سنتی، خیلی دشوارتر از فعالان پاپ است؛ چون اسپانسر نداریم و باید هزینه‌ها را از جیب خودمان پرداخت کنیم، با این حال حتی سالن‌ها را به ما گران تر اجاره می‌دهند و کافی است طرفدارانی کمی سر و صدا کنند، سریعا کنسرت را لغو و یا خودمان را ممنوع‌الفعالیت می‌کنند.

این نوازنده کمانچه همچنین با تأیید این پرسش که آیا پلی‌بک تقلب است، بیان می‌کند که وزارت فرهنگ باید کارشناسان و منتقدانی را در کنسرت‌های موسیقی پاپ بفرستد تا حقیقی بودن کنسرت‌های این افراد را بررسی کند نه اینکه منتظر بمانند که آیا کسی در کنسرت‌های ما دستمالش را بالا می‌برد یا خیر.

او همچنین بیان می‌کند که: «شاید بهتر باشد به‌جای برگزاری کنسرت‌هایی که پلی‌بک می‌کنند، کنسرت‌هایی را با حضور دیجی‌های موسیقی برگزار کنند؛ زیرا اینگونه هم مخاطب، از حضور در کنسرت لذت می‌برد و هم اینکه به همان مقدار با بیشتر فروش بلیت خواهند داشت.»

در ادامه این مسئله را عنوان می‌کنیم که وقتی ویدیوهایی از پلی‌بک بودن کنسرت‌ها در فضای مجازی وایرال می‌شود، قیلی‌ها به سمت اجراهای خارجی می‌روند؛ البته که در برخی از آن کنسرت‌ها هم پلی‌بک صورت می‌گیرد ولی شاید به این صورت باشد که خواننده همزمان با موسیقی پلی‌بک می‌خوانند.

علیپور توضیح می‌دهد: من تا به حال در کنسرت‌های آنها پلی‌بک ندیده‌ام، اما از آنجا که در ایران همه چیز را وارونه متوجه می‌شویم، احتمالا این برداشت اشتباه به این دلیل بوده که خوانندگان و بعضا نوازندگان با وجود تحرک همچنان اجرایی هماهنگ را ارائه داده‌اند و این موجب برداشت اشتباه «پلی‌بک» از کنسرت‌های آنها شده است.

او درباره افرادی که در برگزاری کنسرت دست به پلی‌بک می‌زنند، می‌گوید: چنین افرادی معمولا برحسب اتفاق یا داشتن ویژگی‌های ظاهری خاص برای مخاطب، وارد عرصه موسیقی و اجرا می‌شوند ولی مانند کاری آنها دوامی ندارد؛ زیرا موسیقی را آکادمیک دنبال نکرده‌اند و خودشان هم گاهی می‌گویند که مثلا آرایشگر بوده‌اند و برحسب تصادف به این مسیر وارد شده‌اند.

«شاید برخی بر این باور باشند که ارزش هنری یک خواننده بسته به کیفیت و خلاقیت کار استودیویی او است نه اجرای زنده و کنسرت صرفا محل تجدید دیداری است بین هنرمند و مخاطب.»

او درباره این عقیده، عنوان می‌کند: در چنین مواردی، نسخه استودیویی کیفیت لازم را دارد ولی چه عیبی دارد که آن کیفیت را در اجرای زنده هم به نمایش بگذارند. مهم نیست که کیفیت اجرای زنده همانند اجرای استودیویی باشد؛ زیرا این امر همانند این است که تلاش شود یک فیلم سینمایی را با همان کیفیت روی صحنه تئاتر اجرا کرد! اگرچه نمی‌توان آن کیفیتی که در فیلم ارائه داده شده را روی صحنه هم ارائه داد.

او ادامه می‌دهد: شاید دلیل چنین عقیده‌ای این باشد که در ضبط استودیویی از بهترین نوازندگان استفاده شود ولی همان نوازندگان بنابر دلایلی مانند تازه کار بودن خواننده حاضر به اجرای زنده یا او نشوند و اینگونه نتوانند همان کیفیت را به صورت زنده ارائه دهند. همچنین افرادی که چنین عقیده‌ای دارند شاید ضبط استودیویی را خیلی دستکاری کرده باشند و در صورت اجرای زنده مخاطبان آنها ریزش کند.

علیپور در همین راستا به ذکر یک مثال می‌پردازد و می‌گوید: زمانی که اساتید موسیقی ایرانی کاری را در استودیو ضبط و تنظیم می‌کردند، همان کیفیت را روی صحنه نیز به اجرا می‌گذاشتند. البته ممکن است که مقداری در صدادرایی تشکالتی بوده باشد ولی اجرا آنقدر پرقدرت بود که مخاطب خیلی متوجه این امر نشود.

این هنرمند درباره آینده پلی‌بک می‌گوید: به نظرم این ماجرا زیاد دوام نمی‌آورد؛ زیرا با نقدهایی که صورت می‌گیرد، مخاطب آگاه می‌شود.

کارگردان فیلم «آن‌ها مرا دوست داشتند»:

نسخه فیلم در فجر عجله‌ای بود، کوتاهش کردیم

محمدرضا رحمانی تهیه‌کننده و کارگردان فیلم «آن‌ها مرا دوست داشتند» ضمن اشاره به کوتاه شدن نسخه اکران عمومی این فیلم نسبت به نسخه جشنواره فجر، به ارائه توضیحاتی درباره این فیلم پرداخت.

به گزارش پیام آشنا به نقل از مهر، محمدرضا رحمانی تهیه‌کننده و کارگردان فیلم سینمایی «آن‌ها مرا دوست داشتند» از فیلم‌های رونمایی شده در جشنواره چهل ویکم فیلم فجر که به تازگی پروانه نمایش خود را از سازمان سینمایی دریافت کرده است درباره برنامه‌ریزی برای اکران عمومی این فیلم گفت: از آنجایی که این روزها فیلم‌های زیادی آماده ارائه برای اکران عمومی هستند و به دلیل تعطیلی نسبی نزدیک به سه ساله سینماها در بحران کرونا، شاهد ترافیک فیلم‌ها در مسیر ورود به چرخه اکران هستیم؛ در حال رایزنی با تهیه‌کنندگان برای تصمیم‌گیری درباره اکران این فیلم هستیم و هنوز هم به نتیجه قطعی نرسیده‌ایم.

وی با تأکید بر اینکه در اولین فرصت فیلم خود را اکران خواهد کرد، ادامه داد: در شرایط فعلی، هر زمانی که فیلم فرصت اکران پیدا کند، برایش مناسب است. البته این مسئله بستگی به ترکیب فیلم‌های اکران هم دارد و ترکیب فیلم‌هایی که در هر دوره روانه پرده سینماها می‌شوند هم می‌تواند برای سرنوشت فیلم‌ها تعیین کننده باشد. عملکرد پخش کننده هم حتماً در موفقیت یک فیلم در اکران مؤثر است. با توجه به جمیع این موارد شخصاً فصل تابستان را زمان مناسبی برای اکران «آن‌ها مرا دوست داشتند» می‌دانم.

این تهیه‌کننده و کارگردان افزود: تقریباً همه فیلم‌هایی که در صف اکران مانده‌اند، مانند ما آرزوی بهترین شرایط را برای اکران عمومی دارند و این پخش کننده‌ها و سینماداران هستند که در این زمینه اولویت‌بندی می‌کنند. همه صاحبان فیلم طبیعتاً مدعی هستند که بتوانند بهترین شرایط را داشته باشند و ما هم در میان آن‌ها امید داریم که بتوانیم در فصل تابستان فیلم را اکران کنیم.

فیلم را پنج دقیقه کوتاه کردیم

رحمانی درباره تغییر نسخه به نمایش درآمده از فیلم در جشنواره فجر برای ورود به چرخه اکران عمومی هم گفت: فیلم در زمان پخش در جشنواره نواقصی داشت چرا که با عجله آن را رسانده بودیم و نسخه هنوز نهایی نبود. تدوین و حتی تیتراژ کار نهایی نبود و موسیقی هم اساساً آماده نشد و تنها اتودی از آنچه منتظر داشتیم را استفاده کردیم. طبیعتاً همه این موارد در فرصتی که پس از جشنواره داشتیم اصلاح شد. مواردی هم در فیلم بود که به خواست ارشاد اصلاح کردیم و در مجموع فیلم پنج دقیقه کوتاه‌تر از نسخه جشنواره شده است. هم خودمان ملاحظات فنی داشتیم و هم نگاهی از سوی ارشاد مطرح شده بود که باید اصلاح می‌کردیم.

کارگردان «آن‌ها مرا دوست داشتند» گفت: برخی صحنه‌ها در نسخه‌ای که در جشنواره فجر اکران کردیم حالت رافکات را داشت و اگر فرصت بیشتری می‌داشتیم شاید همان زمان هم برای اکران این فیلم در جشنواره آن دقایق را کوتاه‌تر می‌کردیم. فضایی جشنواره به‌گونه‌ای بود که مجبور شدیم با عجله کار را برسانیم. اگر ما هم ماندند برخی فیلم‌های شاکس دیده شدن دارند. در این شرایط فرصت داشتیم شاید می‌توانستیم نسخه بهتری ارائه کنیم. برای ما محدودیت زمانی اعلام کرده بودند اما بعدها دیدیم برخی فیلم‌هایی که سرمایه‌گذار دولتی داشتند، یک روز ملدده‌ا اختتامیه به جشنواره رسیدند!

همراهی سرمایه‌گذاران، خوب تازه در رگ‌های سینماست

رحمانی درباره فعالیت‌های تازه خود هم گفت: فیلمنامه تازه‌ای را آماده کرده‌ایم اما مهمترین مسئله برای شروع تولید آن جذب سرمایه‌گذار است. با توجه به همان نکاتی که درباره بهبود شرایط اکران مطرح کردیم، سرمایه‌گذاران هم بیشتر به سینما امیدوار شده‌اند و مشخص است که برخی فیلم‌ها شاکس دیده شدن دارند. در این شرایط همراهی سرمایه‌گذاران حکم خون تازه در رگ‌های سینما را دارد و آن‌ها مجدد راغب می‌شوند تا در حوزه فعالیت‌های فرهنگی سرمایه‌گذاری کنند.

وی در پایان تأکید کرد: در چه اطمینان و ثبات در فضای فرهنگی و مشخصاً فضای تولید و اکران سینما، بیشتر شود، سرمایه‌گذاران هم رغبت بیشتری برای ورود به این عرصه خواهند داشت. امیدواریم این شرایط هم ورود به روز در سینمای ایران بهبود پیدا کند.

تلویزیون چه خبر

«رحیل» به آنتن شبکه سه می‌رسد

مجموعه تلویزیونی «رحیل» به کارگردانی مسعود آب‌پرور برای پخش از شبکه سه سیما ساخته می‌شود.

به گزارش پیام آشنا به نقل از پایگاه اطلاع‌رسانی سیما، مجموعه تلویزیونی «رحیل» به کارگردانی مسعود آب‌پرور برای پخش از شبکه سه سیما ساخته می‌شود که به تهیه‌کنندگی رامین عباسی‌زاده در حال حاضر مراحل پیش تولید خود را سپری می‌کند.

فیلمنامه این سریال به قلم فرهاد تقدعلی به رشته تحریر درآمده و قصه‌ای تاریخی است که در دوران قاجار و پهلوی می‌گذرد.

مجموعه تلویزیونی «رحیل» در ۲۶ قسمت ساخته می‌شود و از شبکه سه سیما به روی آنتن خواهد رفت.

رامین عباسی‌زاده که تهیه‌کنندگی این سریال را برعهده دارد، در کارنامه خود سریال‌هایی چون «او یک فرشته بود»، «کت جادویی»، «حضار» و... را دارد.

این مجموعه تاریخی، روایتگر پایداری زنان ایرانی است.

به تازگی پیمان جبلی رئیس صداوسیما و محسن برهم‌پاکی معاون سیما از پشت صحنه این سریال دیدن کردند.

به گزارش خبرنگار مهر، در خبر اولیه مربوط به این سریال که در پایگاه اطلاع‌رسانی سیما منتشر شده بود، به اشتباه نام علی غفاری کارگردان سریال «چه مهندس» به‌عنوان کارگردان این سریال درج شده بود که ساعتی بعد اصلاح شد.

کوتاه از تئاتر

اجرای نمایشی با محوریت امام رضا (ع)

نمایش «آهو» به کارگردانی و نویسندگی علی برجی عنوان نمایشی است که در شانزدهمین جشنواره تئاتر رضوی برگزیده شد و این روزها آماده اجرا در تماشاخانه مهر می‌شود.

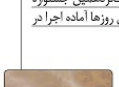

به گزارش پیام آشنا، «آهو» نمایشی تاریخی بر اساس طرحی از سیروس همتی است که اتفاقات رخ داده برای امام رضا(ع) از مدینه به مرو را روایت می‌کند.

در خلاصه داستان این نمایش که خرداد و تیرماه ۱۴۰۲ روی صحنه خواهد رفت آمده است: «امام رضا (ع) در مسیر حرکت خود از مدینه تا مرو در خاک ایران از روستاهای زیادی می‌گذرد و روز به روز بر پیروان آن حضرت افزوده می‌شود. مأمون برای کاهش محبوبیت حضرت مأموراتی را می‌فرستد تا با نقشه و فریب محبوبیت و کمالات امام را زیر سوال ببرند و ایشان را به تمسخر بگیرند. در یکی از این روستاها اتفاق عجیبی با ورود امام(ع) شکل می‌گیرد.»

این نمایش در شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی توانست تقدیر کارگردانی، جایزه بازیگری دوم مرد، تقدیر بازیگری زن و تقدیر موسیقی را کسب کند از ۲۴ خرداد ماه در تماشاخانه مهر میزبان علاقه‌مندان خواهد بود.

نمایش «آهو» با ایفای نقش بازیگرانی همچون سعید بحرالعلومی، عباس بهمنش، مهدی نوری و مریم سامانی پور روی صحنه خواهد رفت. دیگر بازیگران این نمایش را نیز سوگند افشاری، مسعود بابایی، فرزانه سلامی، سپیده صادقی، سارا طلایی، آتنا قناعتی فلاح، زهره محمودی و میثم عبدی تشکیل می‌دهند.

از دیگر عوامل این نمایش می‌توان به دستیار کارگردان و طراح صحنه: سامان مهامی، مدیر صحنه: مسعود بابایی، مجری طرح: میثم عباسی، دستیار صحنه: امیر روزبهانی، منشی صحنه: پریسا هاشمی، طراح گریم: لیلا یوسفی‌راد، طراح لباس: آیسان برجی، سرپرست گروه موسیقی: آرش قبادیان، نوازندگان: محمود غفرانی، محسن غفرانی، طراح پوستر و بروشور: امیر حسین فولادساز و طراح نور: علی برجی اشاره کرد.

نمایش «آهو» به کارگردانی و نویسندگی علی برجی از ۲۴ خرداد هر شب از ساعت ۱۹:۳۰ در تماشاخانه مهر به نشانی تقاطع خیابان حافظ و سمیه روی صحنه خواهد رفت. علاقه‌مندان برای تهیه بلیت و تماشای این نمایش می‌توانند به سایت تیوال مراجعه کنند.